

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs Beneficiarivs, De Natura & Speciebus Beneficii
Ecclesiastici: Item Simonia, pessima Beneficiorum
Emptrice**

Biesmann, Caspar

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Caput III. Beneficiatus an poßit de bonis Ecclesiasticis sibi superfluis
disponere aut testari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42013

sustentationi, ex justitia tenerentur dare pauperibus aut in alios pios usus convertere.

C A P U T III.

Beneficiatus an possit de bonis Ecclesiasticis sibi superfluis disponere aut testari.

EX iam dictis sequitur Beneficiatum peccare mortaliter, si peccat grade bonis superfluis disponat vel testatur, si defteretur ad causas profanas. Si enim bonis suppetat graviter disponendo de his perfluis tempore vitae ad usum profanum, disponat, multò magis peccabit testando si ad causam ve testamentum condendo de illis. profanam. Adde, quod diversi Canones prohibeant Clericis, ne de fructibus Canones superfluis testentur etiam ad causas prohibent, pias, pater *ex cap. quianos, cap. res latum.* idque ideo, ne Ecclesiastici ac de superfluis testetur ad causam nimirum studeant bonis temporis etiam piam. talibus accumulandis, sed illa, dum vivunt, amore Christi promptius & liberalius in pios usus expendant. Ex consuetudine tamē multis locis receptā ad pias causas testari possunt. *Vid. Covaru. in cap. cū multis locis officiis.* Quia hæc consuetudo ex se recepta non permittit,

Consuetudo

do tamen

cū multis locis

officiis.

non permittit,

ut testentur non est mala, nec corrupta dici
ad causam piam.

Quod si alii cubi consuetudo in valuerit restandi ad causam profanam, testamentum & successio probabilit erit valida.

Preinde hæredes & validè & licetè in bona Clerici sibi testamento relata succedent.

Caveant Clerici, ne quæ per-

meretur, quando disponitur ad pias causas, adeoque per illam ius positivum abrogari potuit. Ubi consuetudo testandi ad causam profanam invalidit, testa mentum & successio erit valida, contra Nav. & alias plures. Quia cum Beneficiatus verè sit dominus omnium fructuum, cum eo tamen onere, ut superflua in pios usus convertat, validè dominium illorum in quincunque transfert, sive donatione inter vivos, sive per testamentum. Nec obstat, quod Beneficiati peccent mortaliter sic disponendo, nam inde rectè inferri potest dispositionem esse illicitam, at non invalidam. Proinde hæredes non modò validè, verùm & licetè succedunt, validè, quia accipiunt ab illo, qui validè testari poterat: licetè, quia hujusmodi bona expendendi in usus pios erat obligatio personalis solum testatorem concernens, quæ non transit ad hæredes; adeoque solus testator ita disponendo peccat, & is, qui ipsum ad similem dispositionem induxit. Magna hic me admiratio tenet, quosdam Ecclesiasticos adeo salutis suæ immemores, ut

mox

mox Christo Judici sistendi ea at- culo salutis tentare audeant, quæ certum salu- suæ in gra- tis exitium allatura sunt. *Quid ob- tiam amico* seco , *quid dabit homo commuta- rum aut eō-* tionis pro anima sua? *Marc. 8. cap. sanguineo-* *Vid. Less. l. 2. c. 19. d. 4. &c.* Ad- *rum dicto* modo dis- de, quod consuetudo testandi ad p̄onant. causam profanam sacris Canoni- bus , primæ beneficiorum institu- tioni ac fundatorum voluntati prorsus sit contraria , adeoque à summo Pontifice non approbata; sed tolerata, quia facile aboleri ne- quit. Interim iusta quandoque Potest Pon- causa intervenire potest, ob quam tifex ex ju- Pontifex valeat permettere, ut Be- sta cau- neficiatus ad causam non piam permittere, testetur, v. g. ad remuneranda me- ut Benefi- rita, quæ vel Beneficiatus, vel ipsius ciatus teste- consanguinei in Ecclesiam contu- tur ad cau- lerunt, &c. *Vid. Laym. l. 4. tr. 2.c.3.* piam.

C A P U T IV.

Quid nomine congruae sustentationis intelligi debeat.

Nomine congruae sustentatio- Assignatur
nis intelliguntur in primis pertinentia ea, quæ requiruntur ad ipsum Be- ad congrue- neficiatum, ejusque familiam, con- sustentatio- gruen- nem,